

REFORMATIE – NIEUWS

Jaargang 15 nummer 2

2010

Reformatie – Nieuws

“De tijd, waarin wij leven, vraagt om hervorming.”
–Testimonies 4, blz. 488.

Inhoudsopgave:

- 3 Geen tijd om te talmen
- 4 Kunnen de kostbaarheden aan u
worden toevertrouwd?
- 9 De tijd loopt ons uit de hand
- 12 Gods middel tegen schuld
- 17 Gods werk geopend in Suriname
- 20 Blik op de pioniers, John Nevins Andrews
- 24 Berichten uit verschillende
Zendingsvelden in Afrika
- 26 Berichten uit heel de wereld
- 28 Foto's, conferentie Oberbernhards

Uitgegeven door:

The Reformation Herald
Official Church of the
Seventh Day Adventist
Reform Movement
Web: <http://www.sdarm.org>

Adres in Nederland:

Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bankrekening 42 94 694
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van de leden en door vrijwillige bijdragen, waar wij bijzonder dankbaar voor zijn.

Belangrijke data in 2010:

- 12 juni conferentie Nederland, Zonnemaire
- 18 – 20 juni Conferentie van de Noord en Zuid Duitse Verenigingen, Lindach
- 1 juli – 30 augustus Evangelisatie, Genève, Zwitserland
- 16 – 22 augustus Conferentie, Radeni, Moldavië

GEEN TIJD OM TE TALMEN

Een oude spreuk luidt: “Hij die aarzelt, is verloren”. Onwillig om te handelen als het nodig is, kan een gemiste kans betekenen, een verspeelde zegen, en vaak met ernstige gevolgen.

Timing is niet alleen een belangrijk element voor aards succes, het is een krachtige factor in het eeuwige plan van God. Jezus kwam naar deze wereld, ‘wanneer de volheid des tijds gekomen is’ (Galaten 4:4). Wij weten, dat Christus precies op de tijd gekomen is, die Hij gezegd had in de profetische tijdlijn in Daniël 9:24-27. Het langste deel van deze tijdlijn is geopenbaard in Daniël 8:14, waarna er geen profetieën meer gegeven zijn op tijdbasis. “Sedert 1844 is tijd geen toets geweest en zal nimmermeer een toets zijn.” –*Eerste Geschriften*, blz. 81. “Als de genadetijd eindigt, zal dat plotseling, onverwacht zijn, wanneer wij dat het minst verwachten.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 692.

Waarom is timing nu zo belangrijk?

Als wij geen andere tijdlijn voor de toekomst hebben, waarom is rekening houden met de tijd dan toch zo beslissend voor ons christelijk leven?

Als de wederkomst van Christus dichterbij komt, moeten wij ‘verwachtende en haastende tot de toekomst van de dag Gods’ (2 Petrus 3:12). Ja, ons handelen kan uiteindelijk Zijn komst versnellen. Dat betekent minder lijden, minder pijn,

minder beroering dan dat anders deze door zonde zieke wereld moet ondergaan. Zullen wij dan niet heel ijverig deelnemen aan dat versnellen?

“De meest glansrijke overwinningen en de meest vreselijke nederlagen kunnen afhangen van enkele minuten. God vraagt onmiddellijk handelen. Uitstel, twijfel, aarzelen en onbeslistheid geven de vijand steeds weer het voordeel... De timing van dingen kan ten voordele van de waarheid zijn. Overwinningen gaan vaak verloren door uitstel. Deze zaak is heel belangrijk. Onmiddellijk en beslist handelen op de juiste tijd zullen heerlijke triomfen geven, terwijl uitstel en negeren zullen resulteren in grote mislukkingen en het ontoren van God.” –*Testimonies 3*, blz. 497-498.

Een rijpe oogst

Door de woorden van Christus in Johannes 4:35 leren wij, dat als wij onze ogen willen opslaan om te zien, de witte oogst het bewijs zal zijn. Wij zullen het missen, als wij er niet op wachten. Nu is het de tijd om dat te zien!

“Het werk, dat de gemeente in een tijd van vrede en voorspoed heeft laten liggen, zal zij tijdens een vreselijke crisis en onder de meest ontmoedigende en onmogelijke omstandigheden moeten doen. De waarschuwing, die door gelijkvormigheid aan de wereld tot zwijgen is gebracht en tegengehouden, moet gebracht worden onder de meest felle tegenstand van de vijanden van het geloof.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 379.

“Onze opdracht is niet om voorwaarts te kijken naar een speciale tijd voor speciaal werk, dat wij moeten doen, maar voorwaarts gaan in het werk van de wereld waarschuwen, want wij moeten getuigen zijn van Christus tot aan de uiterste delen van de wereld.” –*Selected Messages 1*, blz. 190.

KUNNEN DE “KOSTBAARHEDEN” AAN U WORDEN TOEVERTROUWD?

Door Paul Balbach

Het gedegen goud kan voor haar niet gegeven worden, en met zilver kan haar prijs niet worden opgewogen. Zij kan niet geschat worden tegen fijn goud van Ofir, tegen de kostbare schoham (chrysopraas, NBG 1951) en de saffier. Men kan het goud of het kristal haar niet gelijk waarden; ook is zij niet te verwisselen voor een kleinood van dicht goud. De ramoth en gabisch (paarlemoer en kristal, NBG 1951) zal niet gedacht worden; want **de trek der wijsheid is meer dan van de robijnen** (Job 28:15-18).

‘Goud is er, en menigte van robijnen; maar **de lippen der wetenschap zijn een kostbaar kleinood**’ (Spreuken 20:15).

Wijsheid en kennis zijn van geweldige waarde. Als iemand echt beschouwd kan worden als een expert op een gebied van het leven, heeft hij of zij in hun macht om rijkdommen te verkrijgen, misschien om een hoger levenspeil te hebben. Dit basis principe, wordt natuurlijk toegepast op het leven in het algemeen. Hoe is het toch meer van toepassing, als het eeuwige leven ermee gemoeid is?

Wij kunnen geen eeuwig leven verdienen; het is een gave van God aan ons. De kostbaarheden, die betrekking hebben op eeuwige dingen, bestaan niet slechts uit aardse schatten, zij zijn onbetaalbare edelstenen van waarheid, die toevertrouwd zijn aan een paar bekwame mensen in heel de wereldgeschiedenis.

Wat zijn deze kostbaarheden? Kunnen deze aan u worden toevertrouwd, zodat zij veilig zijn? Kan het aan mij? Zijn wij bekwam voor deze taak? Wat zijn de eerste vereisten hiervoor?

Er zijn nu zoveel kerken, alle zeggen het uitverkoren volk van God te

zijn, zich bedienend van de heilige, hemelse waarheden...

Zijn alle geloven, die zeggen de gemeente van God te zijn, werkelijk Zijn gemeente? Vertrouwt de Schepper van het universum werkelijk Zijn kostbare edelstenen van waarheid aan hen toe?

Heeft Hij één gemeente of vele kerken? Hoe weten wij dat?

Wij vinden het antwoord in de Schrift: ‘Één lichaam is het, en één Geest... Één Heere, één geloof, één doop’ (Éfeze 4:4-5).

Één lichaam

De Inspiratie zegt ons, dat er ÉÉN LICHAAM en ÉÉN GELOOF is. Toch kan dit iets anders betekenen dan de meeste mensen denken.

Wij zien door de Schrift, dat God altijd een uitverkoren volk heeft gehad. God is erg kieskeurig; niet allen, die op Hem een beroep doen, zijn de Zijnen. Christus zegt, dat velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren (Matthéüs 20:16).

Christus zal spoedig tegen velen zeggen: ‘Kom herwaarts tot Mij’ (Matthéüs 11:28; 16:24; Markus 1:17; Johannes 7:37 enz.) en toch zegt Hij tegen anderen: ‘Gaaf weg van Mij’ (Matthéüs 7:23; 25:41).

Het ‘komen’ en het ‘gaan’ houdt een scheiding is.

Scheiding

Er zijn in de geschiedenis vele scheidingen geweest. Zij, die God volgen, zijn altijd in de minderheid en als er een scheiding is, gaat de minderheid weg.

Bijvoorbeeld: Noach en zijn gezin moesten zich afscheiden van de zonde en van hen, die de zonde bedreven. ‘Toen zag God de aarde en ... zij was bedorven... Al

het vlees had zijn weg verdorven op de aarde' (Genesis 6:12).

Was er nog iemand trouw aan God? Was er iemand over?

Ja, 'Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten. Noach wandelde met God' (vers 9).

'Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vlees is... gekomen... Ik zal hen met de aarde verderven' (vers 13).

God scheidde Noach en zijn gezin van de rest van de mensen voor de zondvloed, zodat Noach en zijn gezin gered konden worden.

'Daarna zeide de Heere tot Noach: Ga gij en uw ganse huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht' (Genesis 7:1).

'En Noach deed, naar al wat de Heere hem geboden had' (vers 5).

Als u zou leven in de tijd van Noach, wat zou u dan gedaan hebben? Zou u de meerderheid gevolgd zijn? Zou u zich geschaamd hebben in de ark te gaan met Noach, toen iedereen hem bespotte?

Abraham

Honderden jaren waren voorbijgegaan na de zondvloed en de kinderen van Noach hadden zich vermenigvuldigd. En weer werden de aarde en zijn bewoners verdorven.

De Heer koos Abraham uit. Hij zei: 'Ga uit uw land ...en Ik zal u tot een groot volk maken en u zegenen' (Genesis 12:1-2).

Wat deed Abraham? Hij 'trok heen, gelijk de Heere tot hem gesproken had' (vers 4).

Abraham moest wegtrekken van zijn vaders huis (van familie en vrienden), zodat God hem kon zegenen. Hij scheidde zich af. Hij trok weg.

Waarom scheidde hij van hen?

Omdat God gezegd had dit te doen. Is dat niet goed genoeg?

Bovendien scheidde hij van de goddeloosheid om zich over te geven aan gehoorzaamheid aan God en Hem te dienen op de juiste wijze.

Laten wij dit door het "vergrootglas" (de Geest der Profetie) bekijken: "De Heer verkoos Abraham, uit het geslacht van Sem, en maakte hem tot beschermer van Zijn wet voor latere geslachten... Zelfs het huisgezin van zijn vader, waar de kennis van de ware God bewaard was gebleven, gaf toe aan de verleidende invloeden om hen heen en diende andere goden buiten Jehova.

Maar het ware geloof zou niet geheel verdwijnen." –*Patriarchen en Profeten, blz. 95.*

Hoe kon God het geloof bewaren? Door een bewaarder van het geloof uit te kiezen, een beschermer van de edelstenen.

Abraham werd uitgekozen om de beschermer van Zijn wet te zijn. De beschermer van het geloof.

Waarom was er een scheiding? Er moest een scheiding zijn, omdat de familie van Abraham zich overgegeven had aan de invloeden om hen heen.

"Altijd heeft God een overblijfsel gehad, dat Hem diende. Adam, Seth, Henoah, Methusalem, Noach en Sem hadden zonder onderbreking van de oudste tijden af de openbaring van Zijn wil bewaard. De zoon van Terach werd nu de erfgenaam van dit heilig pand... Standvastig en trouw te midden van de trouwelozen, onaangetast door de heersende afgodendienst, klemde hij zich vast aan het dienen van de ware God." – *Zelfde.*

Was het vertrek van Abraham een geheim, of was het bekend?

Als u op aarde geleefd had in de tijd van Abraham en u hoorde over de plannen van Abraham om te vertrekken, wat zou u dan doen? Zou u bij de meerderheid blijven. Of zou u meegaan met Abraham en zijn gezelschap?

Abraham was niet alleen. Hij had een gezelschap bij zich. Lot, zijn neef, ging mee. Hij was niet bekeerd, maar hij wist, dat God met Abraham was.

"De Here is nabij allen, die hem aanroepen, allen die Hem aanroepen in waarheid' (Psalm 145:18). Hij (God)

maakte Zijn wil bekend aan Abraham en gaf hem een nauwkeurige kennis aangaande de eisen van Zijn wet en van de zaligheid, die door Christus werkelijkheid zou worden.” –*Zelfde*.

Let wel, Gods wil was aan Abraham bekend gemaakt en niet aan iedereen. Hij maakt Zijn wil bekend door Zijn uitverkorenen.

“Abraham moest zich losmaken uit de omgeving van zijn vroegere jeugd, zodat God hem geschikt kon maken voor de grote taak, **de hem toevertrouwde woorden te bewaren**. Abraham moest gescheiden worden van het gezelschap van zijn vroegere leven. De invloed van familie en vrienden zou de opvoeding, die de Here Zijn dienstknecht wilde geven, tegenwerken. Nu Abraham in bijzondere zin met de hemel verbonden was, moest hij te midden van vreemdelingen vertoeven. Zijn karakter moest verschillen van dat van de wereld.” –*Patriarchen en Profeten, blz. 96*.

Waarom moeten wij anders zijn? Waarom kunnen wij niet gelijk zijn aan iedereen? Als wij niet bijzonder, verschillend en afgescheiden zijn, zijn wij niet bekwaam om bewaarders van de heilige profetieën te zijn, de beschermers van de edelstenen.

Wilt u nu een bewaarder van het geloof zijn?

Wij moeten uitvinden, wie nu de bewaarders van het geloof zijn en hen vergezellen. De bewaarders van het geloof zijn zij, die de geboden van God en het geloof van Jezus (het getuigenis van Jezus en de Geest der Profetie) verdedigen. Openbaring 14:12; 12:17; 19:10.

In alle kerken zijn goede mensen, maar dat is geen reden voor mij om tevreden te zijn om eenvoudigweg daarheen te gaan, waar het mij passend lijkt. Ik moet zijn, waar de waarheid wordt gehouden en geëerd.

‘Kiest u heden, wie gij dienen zult... maar aangaande mij, en mijn huis, wij zullen de Heere dienen’ (Jozua 24:15).

‘Wie is wijs en verstandig onder u? Die bewijze uit zijn goede wandel zijn werken in zachtmoedige wijsheid. Maar indien gij bittere nijd en twistgierigheid hebt in uw hart, zo roemt en liegt niet tegen de waarheid. Deze is de wijsheid niet, die van boven afkomt, maar is aards, natuurlijk, duivels’ (Jakobus 3:13-15).

De wereld is vol valse wijsheid, die aards, natuurlijk, duivels is. Zij, die verlangen zich af te scheiden van de verdorven atmosfeer, moeten beginnen hun gedachten te oefenen een andere weg te gaan, een hoger hemelse manier van denken ontwikkelen.

“Wat lezen jullie? Hoe brengen jullie je tijd door? Hebben jullie geprobeerd de heilige uitspraken te bestuderen, zodat jullie God kunnen horen spreken vanuit Zijn Woord? De wereld wordt overspoeld door boeken, die het zaad zaaien van scepsis, ongelof en atheïsme. In meer of mindere mate hebben jullie iets geleerd uit deze boeken. Het zijn toverboeken. Zij verdrijven God uit onze gedachten en scheiden onze ziel

van de ware Herder...

Wat is er een massa verzonnen verhalen in de wereld, die onze geest vullen met fantasie en dwaasheid! Zij creëren zo weerzin tegen de woorden, die over waarheid en gerechtigheid spreken! Zo raakt onze geest ongeschikt om serieus na te denken, om geduldig en volhardend de Schriften te onderzoeken. De Bijbel is de gids, die je naar het paradijs van God moet leiden.

Er is veel geschreven over het verwerven van aardse schatten, alsof je met de rijkdom van deze wereld een paspoort voor de hemel zou kunnen kopen. Wat zijn er veel geschiedenisboeken geschreven, die vol staan met de waaghalzerijen en aanmatigende prestaties van mensen. Hun

leven werpt geen enkele lichtstraal op ons pad naar het betere land.” –*Boodschappen aan Jonge Mensen, blz. 260,261.*

Hoewel het bovenstaande wijst naar boeken, zou de waarschuwing nu veel meer van toepassing zijn op, wat wij vinden op de meeste video's, Dvd's en op veel websites.

Gods uitverkoren volk

De geschiedenis herhaalt zich. Maarten Luther trok zich terug van de grote gevestigde kerk en dit deden al de grote hervormers. Ten slotte werden velen gedood en anderen werden verstoten. Zich afscheiden van de afvallige kerk was noodzakelijk voor Gods volk om zich over te geven aan gehoorzamen van Hem.

‘Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren’ (Matthéüs 22:14).

Wie zijn door God uitverkoren? Zij, die Zijn stem gehoorzamen. U kunt niet gehoorzamen, tenzij u luistert en hoort, wat Hij u probeert te vertellen. Om iedere aanwijzing op te volgen moet u in staat zijn om te horen, wat deze is. Maar u kunt de aanwijzingen ook niet horen, tenzij u weg gaat van alle bovenmatige “lawaai”, dat overal te vinden is. Als u zich ervan afgescheiden hebt, kunt u uiteindelijk de stem van God horen. Zijn belofte is: ‘Nu dan, indien gij naarstig Mijn stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is van Mij. En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk en een heilig volk zijn’ (Exodus 19:5-6).

De Schrift noemt de gemeente een volk, een koninkrijk, een natie. In andere teksten wordt zij een ‘vergadering’ genoemd, een ‘vergadering van Israël’ (Exodus 12:3, 6, 19, 47). Het woord “gemeente” werd pas in het Nieuwe Testament ingevoerd.

De gemeente is georganiseerd

Sommigen denken, dat God niet een specifieke organisatie leidt maar integendeel, juist individuele christenen. Is

dat waar? God is een God van orde, niet van wanorde. Christus verstrooide Zijn discipelen niet tijdens Zijn dienstwerk op aarde, Hij bracht hen bij elkaar.

Wij zien duidelijk in de Schrift, hoe God nauwgezet is over Zijn gemeente. Bijvoorbeeld, Christus geeft specifieke aanwijzingen aan de gemeente over het omgaan met de zonde (Matthéüs 18:17).

Wij moeten bepaalde zaken voor de gemeente doen. Hoe kan dit gedaan worden, als de gemeente samengesteld is uit verstrooide gelovigen?

Gebaseerd op deze tekst weten wij, dat Christus Zijn eigen gemeente heeft.

De gemeente moet georganiseerd zijn en moet samenkomen.

De gemeente heeft verplichtingen, zoals om deze zuiver te houden.

De gemeente moet de zonde en de zondaar berispen.

De discipelen, door het opvolgen van de aanwijzingen van Christus bij de Evangelieboodschap gegeven (Matthéüs 28:19-20), brachten gelovigen in de gemeente (Handelingen 2:47). Het was niet genoeg te preken en te dopen; zij moesten de gelovigen het geloof versterken en hen in de gemeente vestigen. Lees alstublieft Handelingen 2:37-47. Deze teksten tonen een duidelijke orde van handelen, die de apostelen volgden in het aannemen van een gelovige, als volgt:

Overtuiging, berouw - De gelovigen ‘werden verslagen in hun hart’ en zij toonden berouw over hun leven van zonde.

Onderwijs, lering – Onderwijzing van het Woord komt voor dopen (volgens Matthéüs 28:19).

Geloof – Het geloof aannemen, in praktijk brengen en uitleven. Hij, die gelooft, wordt gedoopt. ‘Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt’ (Handelingen 2:41).

Doop - De discipelen waren onderricht door Christus om nieuwe gelovigen te onderwijzen en te dopen. Alleen nadat zij onderwezen waren en getoond hadden, dat zij het geloof geloofden, aannamen en uitleefden, dan werden zij gedoopt.

Gaven van de Heilige Geest – God geeft de gelovigen de gaven van de Heilige Geest (2 Petrus 1:5-8) na de doop.

Toegevoegd aan de gemeente – De nieuw bekeerden hadden gemeenschap (werden erkend) met de gemeente. Zij werden geen onafhankelijke christenen. Zij behoorden bij de gemeente.

Volharden in de leer van de apostelen – Dit betekent: het geloof niet opgeven en voortdurend groeien in de kennis der waarheid. Dit houdt ook in het geloof delen.

Contact – Voortdurend contact hebben met de apostelen en andere gelovigen van Christus' lichaam. Dit betekent, dat de nieuwe christen de diensten van de gemeente bijwoont en deelneemt aan de activiteiten en programma's van de gemeente. Van de één naar de andere gemeente gaan vervult deze opdracht niet.

Het brood breken – Dit houdt in, dat de gemeenteleden, die regelmatig in de gemeente zijn, deelnemen aan het Heilig Avondmaal. Hier zien wij duidelijk, dat degenen, die niet gedoopt zijn, die niet aan de gemeente zijn toegevoegd en die niet samenkomen, geen deelnemen aan het breken van het brood. Deelnemen aan het Heilig Avondmaal zonder deze voorgaande stappen valt buiten de orde van het evangelie.

God prijzen – De gelovigen gingen door met het hebben van een persoonlijk godsdienstig leven door gebed en het bestuderen van het Woord. Zij schrokken niet terug voor hun geloof. Zij prezen God voortdurend. Als u God prijst, deelt u uw geloof.

De gelovigen werden voor het eerst christenen genoemd in Antiochië. 'En het is geschied, dat zij een geheel jaar (Barnabas en Paulus) samen vergaderden in de gemeente en een grote schare leerden; en dat de discipelen voor het eerst te Antiochië Christenen genaamd werden' (Handelingen 11:26).

Zo vergaderden de gelovigen met de gemeente van God, niet met één of andere gemeente.

De gemeente van God is een apart lichaam van gelovigen (1 Korinthe 10:32). De apostel Paulus maakt een duidelijk onderscheid tussen Joden, heidenen en de christelijke gemeente. De gemeente is het lichaam van Christus (Kolossensen 1:18).

De gemeente is 'een pilaar en vastigheid der waarheid' (1 Timótheüs 3:15). Deze tekst zegt, dat de gemeente van God het fundament en de pilaar van de waarheid is. Een gebouw kan niet vast staan zonder een vast fundament en zonder een pilaar of pilaren. Hier is een eenvoudige vergelijking: **De Ware Gemeente van God = Fundament en Pilaar van de Waarheid.**

Als wij de ene kant van de vergelijking afzwakken, heeft de andere kant geen waarde meer. Als een gemeente knoeit (afzwakt, ontkent, verwijdert, probeert te vervangen) met het 'fundament' of de 'pilaar' van de waarheid, die gemeente kan niet de ware gemeente zijn. De Schrift zegt ons ook, dat als wij de waarheid willen kennen, wij deze zullen vinden in de ware gemeente.

Wat onderscheidt de ware volgers van Christus? Zij geven zich onvoorwaardelijk over aan het gehoorzamen van de Heer, 'opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij heilig zou zijn en onberispelijk' (Éfeze 5:27).

Waarom dan niet in uw hart verklaren: "Ik kies nu om een bewaarder van het geloof te zijn. Ik kies om met andere bewaarders van het geloof te zijn. Ik kies om bij Gods uitverkorenen te zijn. Ik ga God toestaan mij waardig te maken om voor Zijn edelstenen van de waarheid zorg te dragen en om een karakter te ontwikkelen, dat de eeuwige kostbaarheden, die in de verdorven wereld heilig beschermd moeten worden, goed vertegenwoordigt."

DE TIJD LOOPT ONS UIT DE HAND

Door Gordana Spoljar

Ik word 's morgens wakker, kijk op de wekker en merk, dat de nacht weer te snel voorbij is gegaan. Snel sta ik op, anders ben ik weer veel te laat om stipt op mijn werk te zijn.

Daar aangekomen plaagt de grote stapel werk mij... de deuren gaan open en de problemen komen op mij af. Dit en dat moeten weer klaargemaakt worden, morgen moet het klaar zijn. De telefoon staat niet stil en de oproeplijst wordt steeds langer.

Alles zet mij onderdruk en 's middags eet ik snel mijn brood en verlang naar de vrije avond.

Een vroege vrije avond was het verlangen, maar als ik de deur sluit en op de klok kijk, stel ik vast, dat deze werkdag weer te lang was.

Wat wacht mij thuis en wat heb ik nog van de dag? Eindelijk thuis gekomen verwacht ik alleen rust en geen werk, maar er wachten mij nog andere dingen, die niet vanzelf gedaan worden. Snel ijl ik heen en weer en vergeet de mensen om mij heen. De ene dag na de andere vergaat en de vrijdag staat voor de deur. Snel doe ik de noodzakelijke huuszaken en het koken en dan begint eindelijk de Sabbat. Nu keert de rust weer, het gezin komt samen en alles om mij heen wordt langzaam rustig. Maar helaas zijn niet alle gedachten van de hectische week weg, ik kom niet volledig tot rust. Ik kijk naar boven naar de Heer en vraag alleen om wat vrede en rust. Ik bid heel innig, dat mijn gedachten zich niet meer bezighouden met alles, wat deze week gebeurd is. "O, Heer", roep ik, "hoe komt het, dat ik geen rust vind, nu heb ik toch tijd voor U". Maar dan valt mij in:

Waar was mijn gebed 's morgens vroeg, wanneer heb ik tijd voor God genomen om de dag door te komen? De tijd, deze was er nooit genoeg, een snel gebed 's morgens en één 's avonds. Ik had niet meer tijd voor God. Maar nu overleg ik, zo kan het niet verder gaan, nu wil ik stoppen. Maar hoe zal het mij gelukken?

God wil, dat wij tot Hem komen. Hij wil bij ons Zijn intrek nemen! Hij zegt: 'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop, indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij' (Openbaring 3:20).

Maar hoe krijg ik het voor elkaar mij aan de kant van de Heer te stellen? Ellen White schrijft: "U moet uw wil op de kant van Christus stellen. Zodra u uw wil helemaal aan Hem overgeeft, neemt Hij bezit van u en bewerkt in u het willen en het volbrengen naar Zijn welbehagen. Uw karakter komt onder de macht van de Heilige Geest te staan. Ook uw gedachten zijn aan Hem onderworpen. Als u ook uw gevoelens niet zo volledig, als u graag zou willen, beheersen kon, is het nu wel mogelijk de wil te beheersen en op deze wijze zal een hele verandering in uw leven plaatsvinden. Als u uw wil helemaal aan Christus overgeeft, dan is uw leven geborgen met Christus in God. Het is met de kracht verbonden, die boven alle koninkrijken en macht gaat. U hebt de kracht van God, waardoor u zich aan Zijn kracht kunt vasthouden. Een nieuw leven, een leven in geloof, is voor u mogelijk gemaakt." –*Christliche Mäßigkeit, blz. 189.*

“U zult nooit succes hebben om uzelf te veredelen, als uw wil niet aan Gods kant staat en met de Geest van God samen werkt. Heb niet het gevoel, dat u het niet kan, maar zeg: “Ik kan, ik wil!” En God heeft Zijn Heilige Geest als pand gegeven om u bij iedere beslissende inspanning te helpen.

Nu is het de tijd u aan God over te geven, zodat Hij u tot vaten kan maken tot Zijn eer en dienst. Nu is het de tijd, dat u zich aan God overgeeft, zodat u gereinigd kan worden van alle zelfzucht, alle afgunst, alle jaloesheid, alle argwaan, alle twist en van alles, wat God onteert. Nu moeten uw vaten gereinigd worden, zodat u voor de hemelse dauw bereid bent, bereid voor de uitstorting van de late regen. De late regen zal namelijk komen en de zegen van God zal iedere ziel bereiken, die van alle ongerechtigheid gereinigd is. Onze plicht is het nu onze harten aan Christus uit te leveren, zodat wij in de tijd van verkwikking voor het aangezicht van de Heer en voor de doop van de Heilige Geest voorbereid zijn.” –*The Review and Herald*, 22 maart 1892.

Heer leidt ons ...

... met de liefde, die Jezus ertoe gebracht heeft voor ons op de aarde te komen.

... met de liefde, die Hem ertoe bracht voor de zonde van ieder mens persoonlijk aan het kruis te sterven om de weg terug tot Hem voor ieder persoonlijk weer vrij te maken. Leidt u ons alstublieft met de liefde, die de dood overwonnen heeft en ons hoop geeft op eeuwig leven in Zijn tegenwoordigheid. God nodigt ons uit. Alleen als wij jong zijn? Neen, niet alleen dan, want christen zijn heeft niet alleen betrekking op een deel van het leven!

Wat betekent het eigenlijk je leven aan God overgeven? Wat omvat dan eigenlijk mijn leven? Een eenvoudige vraag, waar een eenvoudig antwoord op is: Alles! Alles, wat ik ondervind, behoort tot mijn leven. Als ik dus mijn leven aan God overgeef, dan geef ik Hem alles! Zonder uitzondering, anders was het maar een deel

van mijn leven! God moet de Heer over mijn hele leven zijn, dat is de zin van deze overgave. Waarom wil Hij dat? Wel, Hij heeft mij geschapen, Hij kent mij het beste en dus is Hij zeker een betere Heer over mijn leven dan dat ik het zelf zou zijn! Dat moet ik geloven, anders heeft de overgave geen zin!

Welke gevolg heeft nu zo een levensovergave? Omdat Hij het beste weet, wat goed voor mij is, kan het enige zinvolle gevolg zijn, dat ik nauwgezet daarnaar vraag. Nu is het zo, dat God in het zeldzame geval beslissingen van de hemel laat komen, waardoor Hij mij concrete aanwijzingen geeft, wat het geheel vaak zwaar maakt (in onze ogen). Maar omdat dat zo is, blijft mij niets anders over dan de bronnen te benutten, die mij al gegeven zijn. Dat wil zeggen te bidden, in de Bijbel te lezen, met vrienden erover spreken en daarmee verbonden te vragen: “Lieve God, wat wilt U van mij?”

Ik zit nu midden in de beantwoording van mijn beginvraag, hoe ik als christen met mijn tijd zinvol omgaan moet. Wanneer ik God mijn leven overgegeven heb, dan kan het niet zo zijn, dat Hij uit tijdnood de eerste is, die uit mijn afsprakenkalender geschrapt wordt, maar integendeel: Hij is de eerste, die mij bij mijn planning raad moet geven en die helemaal niet uit de kalender geschrapt moet worden. Als ik God mijn leven overgegeven heb, dan is het onmogelijk, dat ik tot Hem zeg (of de gedachte heb): “Het spijt mij, ik heb geen tijd.”

Als ik God mijn leven heb overgegeven, dan moet ik toch het allereerste de tijd nemen om in dit opzicht te handelen, dan moet ik de tijd nemen om Hem beter te leren kennen, dan weet Hij toch, wat goed voor mij is. Het is niet zo, dat ik God mijn leven overgeef en daarmee alles weet, wat ik weten moet. Het is niet meer dan een begin van een verbinding met God.

Heb ik God mijn leven overgegeven en wil, dat Zijn wil op de voorgrond staat, dan moet ik ook bereid zijn mij door Hem te laten ondervragen, dan moet ik bereid zijn mijn leven dagelijks opnieuw op de proefbank te

stellen en daarvoor moet ik tijd nemen. Op deze basis is het dan mogelijk mijn tijd zinvol in te delen en mijn leven waardevol te maken zonder steeds te moeten denken, dat ik geen tijd heb. Hoe ziet zo een verbinding met God eruit? Dat moet ik mij steeds weer afvragen en vaak ook laten vragen!

Hoe ziet uw verbinding met God eruit? Denk daar eens over na! Als u geen tijd hebt, neem dan tijd! Als uw verbinding met God belangrijk voor u is, zult u tijd vinden. U moet alleen leren zinvoller met uw tijd om te gaan. God wil ons daarbij helpen ons leven levenswaardiger te maken en ... wat is daar tegen in te brengen?

Enige gedachten van E. G. White over dit thema

“Een edel karakter is niet het resultaat van het toeval; het is niet te danken aan bijzondere gunsten of gaven van de Voorzienigheid. Het is het gevolg van zelfdiscipline, van het onderwerpen van de lager staande aan de hoger staande natuur, van het overgeven van onze eigen natuur in het dienen van God en de mensen.” –*Profeten en Koningen*, blz. 293.

“Hij, die een sterk, symmetrisch karakter wil ontwikkelen, die een evenwichtig christen wil zijn, moet alles geven en alles doen voor Christus. Want de Verlosser wil geen gedeelde dienst aanvaarden. Dagelijks moet hij de betekenis van zelfovergave leren. Hij moet

het Woord van God bestuderen, de betekenis ervan leren verstaan en de voorschriften ervan leren gehoorzamen. Op deze wijze kan hij de maatstaf van christelijke volmaaktheid bereiken. Van dag tot dag werkt God aan hem en Hij volmaakt het karakter, dat de uiteindelijke toets moet doorstaan. En van dag tot dag werkt de gelovige ten aanschouwen van mensen en engelen aan een verheven experiment, dat aantoonde, wat het evangelie voor gevallen menselijke wezens kan doen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 354.

GODS MIDDEL TEGEN SCHULD

Door Gerson Robles

Kort geleden las ik een verhaal van een kleine jongen, Johnny genaamd. “Hij en zijn zus bezochten op een dag hun grootouders op hun boerderij. Hij had een katapult gekregen om mee te spelen in het bos. Hij oefende in het bos, maar hij kon nooit iets raken. Teleurgesteld ging hij met zijn hoofd naar beneden terug om te eten. Toen hij terug liep, zag hij de lievelingseend van oma. In een opwelling liet hij de katapult vliegen en hij raakte de eend precies op zijn kop en doodde hem. Johnny was verbluft, geschrokken en verdrietig! In paniek verborg hij de eend in een hoop hout; alleen zijn zus stond te kijken! Sally had alles gezien, maar zei niets.

De volgende dag na de lunch zei oma: “Sally zullen wij de afwas doen?” Maar Sally zei: “Oma, Johnny zei mij, dat hij in de keuken wilde helpen.” Zij fluisterde toen tegen Johnny: “Denk aan de eend.” Dus Johnny hielp afwassen. Later op die dag vroeg opa, of de kinderen mee gingen om in het park te spelen, maar oma zei: “Het spijt mij, maar ik heb hen nodig om te helpen bij het avondeten.” Sally glimlachte en zei: “Ja, het is goed, omdat Johnny mij zei, dat hij het wilde doen met u.” En weer fluisterde zei: “Denk aan de eend.” Dus Sally ging naar het park en Johnny bleef helpen. Na enkele dagen, dat Johnny al hun karweitjes opknapte, hield hij het niet langer vol. Hij ging naar oma en bekende, dat hij de eend gedood had. Oma knielde neer en knuffelde hem en zei: “Lieverd, ik weet het. Ik stond voor het raam en zag alles, maar omdat ik van je houd, vergeef ik je. Ik vroeg mij alleen af, hoe lang je het zou volhouden slaaf te zijn van je schuld.” (Schrijver onbekend).

Schuld of wroeging kunnen ons vreemde dingen laten doen. Maar voor wij doorgaan met dit onderwerp, moeten wij weten, wat schuld feitelijk is.

Wat is schuld?

Het gevoel van schuld is een emotioneel waarschuwingsteken. De bedoeling is, dat wij gewaarschuwd worden, als wij iets verkeerd gedaan of iets nagelaten hebben om te doen, dat wij doen moesten. Ons denkbeeld van goed en kwaad wordt grotendeels aangeleerd in onze kinderjaren en ontwikkelt zich in ons leven. Deze morele overtuigingen vormen ons geweten. Het schuldgevoel komt van het ingaan tegen ons geweten.

Het woord schuld is afgeleid van het oude Engelse woord “gylt”, dat misdaad betekent. Het is waar, dat niet al degenen, die schuldig zijn in de legale betekenis, wroeging hebben over hun misdaad. Maar in iedere aardse regering wordt schuld niet bepaald door gevoelens, maar door het overtreden van een bepaalde wet.

Dit zelfde principe wordt in Gods regering gezien. Paulus schreef: ‘Ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik niet geweten, dat de begeerlijkheid zonde is, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren’ (Romeinen 7:7). En ook schreef hij: ‘Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot hen, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij’ (Romeinen 3:19).

Dus één ding is zeker, wij allen zijn schuldig en wij kunnen allemaal zeggen, hoe onaangenaam dit voelt. Maar hoe raken wij dit kwijt? De Bijbel toont ons

twee wegen om met schuld en de uiteindelijke gevolgen om te gaan. Gods middel voor schuld wordt genoemd 'goddelijke droefheid' en de andere wordt genoemd 'droefheid van de wereld'.

'Want de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid; maar de droefheid der wereld werkt de dood' (2 Korinthe 7:10).

De droefheid van de wereld

Schuld of daarmee samenhangende gevoelens van verdriet wordt hier de 'droefheid van de wereld' genoemd. De Bijbel zegt, dat dit tot de dood leidt. Meer dan 100 jaar geleden schreef Ellen White: "Veel van de ziekten, waaraan mensen lijden, zijn het resultaat van geestelijke depressie. Verdriet, angst, ontevredenheid, zelfverwijt, schuld, wantrouwen, hebben de neiging om afbreuk te doen aan de levenskrachten en leiden tot verval en dood." –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 202.

Nu is de wetenschap ook overtuigd van dit verbazingwekkende inzicht, hoe de geest invloed heeft op het lichaam. Vele studies worden nu gepubliceerd in medische tijdschriften en tonen de weg, dat ziekten verband houden met mentale depressie. Maar hoe gaat de mens om met schuldgevoelens?

Omdat schuldgevoelens niet plezierig zijn, proberen velen "het knagen van hun geweten" te negeren door te proberen de schuld op verschillende wijzen te stillen. De eerste drie hiervan zijn te vinden in het boek Genesis en tonen, wat Adam en Eva deden toen zij gezondigd hadden.

Zichzelf te verbeteren

'En de vrouw ... nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at. Toen werden hun beider ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren, en zij hechtten vijgenboombladeren samen en maakten zich schorten' (Genesis 3:6-7).

Als wij zondigen, verliezen wij iets. Hier verloren Adam en Eva hun onschuld.

Hun stralend kleed van zuiver wit licht, dat hun onschuld symboliseerde, verdween ook. Daar stonden zij, beschaamd in elkaars naakte tegenwoordigheid, beschaamd en naakt voor God! In de Bijbel wordt naaktheid verbonden met schaamte (zie Openbaring 3:18). Met een schuldig geweten probeerden zij hun verlies te bedekken door zichzelf te verbeteren. In wanhoop maakten zij een kleed van vijgenboombladeren voor zich, maar niets kon hun knagende geweten wegnemen.

Velen proberen nu de naaktheid van hun ziel te bedekken op dezelfde manier als Adam en Eva deden. Een gevoel van schaamte leidt tot een "schuldige kerkgang" of misschien tot "schuldig zendingswerk". Anderen zullen proberen een tegenwicht te vormen voor hun zonde door "schuldig Bijbelstudie" of ook "schuldig bidden". Toch zullen onze grootste inspanningen nooit het geleden verlies bedekken.

Verbergen voor de werkelijkheid

Adam en Eva bemerkten spoedig, dat hun kleed van vijgenboombladeren niet voldoende was. 'En zij hoorden de stem van de Heere God, wandelende in de hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de Heere God, in het midden van het geboomte van de hof' (Genesis 3:8).

Zich verbergen voor de werkelijkheid zal tijdelijk verlichting geven, maar de werkelijkheid gaat nooit weg. Toen Adam en Eva zich voor God verborgen, deden zij dit, omdat zij zich schaamden en bang waren. 'En de Heere God riep Adam, en zeide tot hem: Waar zijt gij? En hij zeide: Ik hoorde Uw stem in de hof, en ik vreesde, want ik ben naakt, daarom verborg ik mij' (vers 9-10).

Nu proberen jongeren en ouderen zich te verbergen voor de werkelijkheid van hun schuld of schaamte door zich af te zonderen van anderen. Angst voor berisping of onthulling kan iemand ertoe brengen een kluizenaar te worden, ook in zijn of haar eigen huis.

Een andere manier waarop wij proberen te ontsnappen, is de geest te verdoven. Omdat een knagend geweten in de geest gevoeld wordt, zullen velen van ons proberen de weerklinkende stem van schuld het zwijgen op te leggen. In de wereld keren sommigen zich tot drugs of alcohol voor verlichting. Anderen keren zich tot seks en onzedelijkheid. Het is duidelijk te zien, dat deze dingen erger zijn dan het probleem, maar hoe staan christenen in het gevaar zich te verbergen voor de werkelijkheid?

In christelijke kringen gebruiken wij mildere maatstaven om een zelfde resultaat te bereiken. Filmen zullen sommigen enige verlichting geven, toch duurt deze verlichting slechts zo lang de film afspeelt. Andere dingen, die wij buitensporig kunnen doen, zijn eten, slapen of naar muziek luisteren.

Ik heb een dame gekend, waar ik voor werkte, die luisterde de hele dag naar muziek, letterlijk. 's Morgens stond zij op met haar wekkerradio. Daarna zette zij haar stereo aan en maakte zich klaar voor haar werk. Zij sprong in haar auto en ging naar haar werk onder het luisteren naar haar favoriete radiostation. Op haar werk zette zij haar koptelefoon op en luisterde naar haar favoriete muziek. Zo ging de cyclus door en werd alleen onderbroken, als zij in slaap viel bij het spelen van de radio. Iedere dag was hetzelfde, zij leefde in haar eigen onwerkelijke muziekwereld.

De verantwoording afschuiven

Het derde, dat Adam en Eva deden om aan schuld te ontsnappen, was de schuld schuiven op elkaar en God. 'Toen zeide Adam: De vrouw, die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van die boom gegeven, en ik heb gegeten' (Genesis 3:12).

Omdat de invloed het grootst is tussen hen, die het intiemst met elkaar verbonden zijn, is maar één klein moment van zwakheid nodig om toe te geven aan het aanbod van de ander. Het is waar, dat de grote invloed van anderen een bijdrage

kan hebben aan onze schuld. Wij kunnen echter duidelijk zien, dat God zonde niet verontschuldigt op rekening van hoe groot de verleiding was. Zonde is niet te verontschuldigen.

De uitdrukking "de verantwoording afschuiven" verwijst naar de schuld schuiven op een andere persoon. De president van de U.S. Harry S. Truman had op zijn bureau een bordje met de woorden "De verantwoording stopt hier". Dit bordje gaf aan, dat hij de verantwoording aanvaardde voor alle beslissingen, die hij maakte voor het land. Op dezelfde wijze houdt God ons verantwoordelijk voor de keuzes, die wij maken, die gebaseerd zijn op onze morele overtuiging.

De zonde rechtvaardigen

Hebt u wel eens iemand horen zeggen: "Ik deed het, maar God zal het begrijpen"? Of "Ik ben een christen en de beweegredenen, die ik heb, zijn heilig." Of u hebt misschien gehoord de uitdrukking: "God kent mijn hart." Dit alles gebeurt in een poging om de zonde te rechtvaardigen, of om de zonde heilig te maken door God in het beeld te brengen. Dit zijn allemaal vormen van zelfmisleiding en hoewel zij de schuld schijnen te verminderen, voegen zij ten slotte bedrog toe aan de lijst van zonden.

Vergelijken

Onszelf te vergelijken met anderen is een verzonnen weg om zelf beter naar voren te komen. De gedachte zal uw geest binnenkomen: "Ik deed het, maar kijk naar iedereen, die doet het." Of "Ik ben niet zo slecht als sommige anderen". Jezus sprak van een Farizeeër, die zichzelf vergeleek met iemand, waarvan hij dacht, dat hij schuldiger was dan hij. Naar zijn eigen mening leek hij wel van het goede soort: 'O, God, ik dank U, dat ik niet ben gelijk de andere mensen' (Lukas 18:11), zei hij. Zijn probleem was, zijn mening over zichzelf was gevormd door het kijken naar anderen, in plaats van zich te vergelijken met Christus.

De zonde vergoelijken

Alles wat wij al geschreven hebben hierboven zijn pogingen om onze schuld te verkleinen. Het is gemakkelijk te denken, dat onze zonden klein zijn, als wij naar anderen kijken en dan ervan uitgaan, dat wat wij gedaan hebben in verhouding staat tot die van hen als 1:10. Maar wij moeten beseffen, dat er geen kleine zonde bestaat in de ogen van God, alleen verschillende graden van schuld. Hoe meer licht en begrip wij hebben, hoe schuldiger worden wij, als wij dat licht overtreden.

De droefheid van de wereld kan alleen tot één plaats leiden. Uiteindelijk zullen alle schuldige zondaren de eeuwige dood ondergaan. Is er een ontsnappingsweg? Wat is Gods middel voor schuld?

Goddelijke droefheid

De Bijbel zegt ons, dat 'de droefheid van God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid.' Wij zullen nu kort kijken naar de manier, zoals God wil, dat wij omgaan met schuld.

Vereenzelvig u met en beken uw schuld

Waarom voelt u zich schuldig? Is dat, omdat u iets gedaan of niet gedaan hebt? Omdat u iets gezegd hebt? Of misschien, omdat u iets aangenomen hebt, dat verkeerd is, of iets anders hebt gezegd, dat verkeerd is? Wat ook de reden is, u moet eerlijk tegenover uzelf zijn. Stel de oorzaak van uw schuld vast. In het boekje *Schreden naar Christus* staat het volgende duidelijk geschreven: "Wie zich niet voor God heeft vernederd en niet zijn schuld heeft bekend, heeft aan de eerste voorwaarde om aanvaard te worden niet voldaan." -Blz. 46.

De gevolgen aanvaarden

Als u eenmaal uw hart onderzocht hebt en de oorzaak van uw schuld begrepen, moet u de gevolgen erkennen en

deze aanvaarden. Welk kwaad hebt u uzelf en anderen aangedaan? Iedere daad heeft gevolgen, dat is een natuurwet. Als wij de gevolgen van onze daden niet aanvaarden, gaan wij niet op een oprechte manier om met onze eigen ziel.

Besef de grootheid van de zonde

De Bijbel beschrijft zonde als een verborgenheid (2 Thessalonicensen 2:7). Ellen White schreef over de zonde: "Als wij een verontschuldiging voor de zonde zouden kunnen vinden, of als wij een oorzaak zouden kunnen geven, die haar bestaan verklaart, zou de zonde geen zonde meer zijn." -*De Grote Strijd*, blz. 454-455.

Maar omdat zonde een verborgenheid is in de betekenis, dat er geen oorzaak gevonden kan worden voor haar bestaan, wordt ons toch aangeraden het weezinwekkende karakter ervan te begrijpen. Overdenk het volgende: "Wij keren ons niet van de zonde af, als wij de zondigheid er niet van inzien. Er vindt geen verandering in ons leven plaats, als wij niet in ons hart ons van de zonde afwenden." -*Schreden naar Christus*, blz. 27. Maar hoe moeten wij het ware karakter kennen van

onze zonden? Ellen White schrijft verder: "Hoe zondig de zonde werkelijk is, kan men alleen ontdekken in het licht van het kruis." -Blz. 38. Wat is er met het kruis, dat het vreselijke karakter van de zonde laat zien? Aan het kruis zien wij Gods haat tegen de zonde, omdat Hij Zijn enig geliefde Zoon niet gespaard heeft voor het ondergaan van de vreselijke vloek en wij zien het middel, dat zo genadig voor onze schuld gegeven werd.

De Man van Smarten

Gods middel voor schuld is Jezus. Door onze schuld op Hem te leggen en de straf te ondergaan voor ons heeft Christus

ons vrijgemaakt. Deze daad van Jezus, door onze schuld op Zich te nemen, is waard, dat wij dit heel ernstig overdenken.

Toen Christus naar de hof van Gethsémané ging met Zijn discipelen, vervulde Hij de profetie van Jesaja 53. Let met zorg op de volgende teksten:

‘Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen.’

‘De Heere heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen.’

‘Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld.’

‘Als een lam werd Hij ter slachting geleid.’

‘Want Hij is afgesneden uit het land der levenden.’

‘Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld.’

Jezus werd ‘een Man van smarten genoemd, en verzocht in krankheid’ (Jesaja 53:3). Maar “de heilige Zoon van God had geen zonden of smart van Zichzelf te dragen. Hij droeg de smart van anderen, want op Hem waren al onze ongerechtigheden gelegd.” –*The Signs of the Times*, 14 augustus 1879.

‘En met Zich nemende Petrus, en de twee zonen van Zebedéüs, begon Hij droevig en zeer beangst te worden. Toen zeide Hij tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot de dood toe; blijft hier en waakt met Mij’ (Matthéüs 26:37-38). Christus leed als gevolg van onze zonden.

‘Opdat vervuld zou worden, wat gesproken was door Jesaja, de profeet, zeggende: Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen’ (Matthéüs 8:17).

Terwijl Jezus in de hof van Gethsémané was, ‘bad Hij te ernstiger. En Zijn zweet werd gelijk grote druppels bloed, die op de aarde afliepen’ (Lukas 22:44).

Bloed zweten is een medisch zeldzame toestand. Het wordt veroorzaakt door intense mentale bezinning of angst. Wat was het, dat Jezus zo deed lijden?

“Christus was de Vorst der lijdenden; maar Zijn lijden kwam voort uit een besef van de boosaardigheid van zonde, een wetenschap, die door de vertrouwdheid met het kwaad de mens heeft verblind voor de omvang hiervan.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 659.

Dit mentale lijden werd versterkt door de scheiding, die onze zonden maakten tussen Hem en Zijn Vader. “Het was het zondegevoel, dat de toorn des Vaders over Hem bracht als Plaatsvervanger van de mens, en de beker, die Hij moest drinken, zo bitter maakte en het hart van de Zoon van God brak.” –*Blz.* 660.

“Het zich terugtrekken van Gods aangezicht van de Heiland in dit uur van uiterste zielenstrijd, doorboorde Zijn hart met een smart, die door de mens nooit volkomen kan worden verstaan. Zó groot was deze zielenpijn, dat Hij Zijn lichamelijke pijn nauwelijks gevoelde.” –*Blz.* 659. “Maar het was niet de steek van de speer en het was niet de pijn van het kruis, die de dood van Jezus veroorzaakten. Die kreet, met ‘luider stem’ (Matthéüs 27:50; Lukas 23:46) op het ogenblik van Zijn sterven geuit, en de stroom van bloed en water, die uit Zijn zijde vloeide, verklaarde, dat Hij stierf aan een gebroken hart. Zijn hart werd gebroken door geestelijke smart. Hij werd gedood door de zonde der wereld.” –*Blz.* 678.

Hier is ons middel. God heeft ons Zijn Zoon gegeven om onze schuld weg te nemen. Wanneer wij, met het oog op het kruis, onze schuld bekennen, zal diepe droefenis voor de zonde in onze ziel stromen en zal God ons ertoe brengen ons er met walging van af te keren. Dan zullen onze belijdenissen specifiek en duidelijk zijn en wij zullen alle dingen bekennen, waaraan wij schuldig zijn.

Aan allen, die oprecht berouw hebben en belijden, heeft Christus vergeving beloofd. In het verhaal aan het begin van dit artikel liet Johnny een slaaf van zich maken door schuld. Hoe gaat u om met uw schuld, lieve lezer?

GODS WERK GEOPEND IN SURINAME

Door Ediberg Alves Peres

Eerste indrukken...

Hier zijn wij in een vreemd land, het vroegere Nederlands Guyana. Voor menigeen kan het niet zo een lange reis lijken, maar voor ons leek het, of wij naar een andere wereld gereisd waren. Wij vlogen van Belém do Para, Brazilië, naar Paramaribo, de hoofdstad van Suriname. Toen wij aankwamen, kenden wij niemand.

Terwijl mijn vrouw de rest van de nacht sliep, bleef ik de rest van de nacht wakker tot de morgen aanbrak, mij zorgen makend over de toekomst en God vragend een plaats voor ons te bereiden.

Het vinden van een huis

Toen het dag werd, bemerkte ik de aanwezigheid van andere Brazilianen. Dit was een opluchting. Aan de andere kant werden wij weer spoedig bezorgd door enige informatie, die ons leerde, dat het niet makkelijk zou zijn goedkoop een huis te huren in Paramaribo, vooral omdat wij Brazilianen waren.

Spoedig kwam onze vriend broeder Welison aan en zijn vrouw zou een maand later komen.

Na drie nachten doorgebracht te hebben in een hotel vonden wij een huis te huur. Het was moeilijk maar wij waren in staat een Hindoe man te overtuigen zijn huis te verhuren aan twee Braziliaanse echtparen om daarin te wonen. Hij wilde het alleen aan één echtpaar verhuren, omdat het huis uit drie kleine kamers bestond. Ten slotte gaf hij toe, maar alleen onder de voorwaarde, dat er geen openbare godsdienstige bijeenkomsten zouden

worden gehouden. Er was geen andere mogelijkheid, dus namen wij het aan.

Wij hebben nu dus een huis om in te wonen. Het is een betrekkelijk primitieve woning zonder badkamer of douche. Wij hebben geen stromend water. Er is alleen een gezamenlijke kraan, waar iedereen water haalt voor eigen gebruik. Maar ondanks dat houden wij van onze kleine woning.

Werken en de eerste contacten

Wij zijn ons colportagewerk begonnen onder de Brazilianen. Op deze manier zijn wij in contact gekomen met veel van de Brazilianen, die daar wonen. De meerderheid van de bevolking is verbonden met de goudwinning in de jungle van Suriname. Degenen, die niet direct bezig zijn met het zoeken naar bodemschatten, zijn er wel met hun activiteiten mee verbonden. De zoekers komen gewoonlijk uit Maranhão. De vrouwen komen uit Pará.

Wij hebben veel contact met de Brazilianen. Enigen willen Bijbelstudies volgen, maar niet allen, die de studies starten, houden het vol tot het einde. Zij maken zich meer zorgen over het vinden van goud en de terugkeer naar Brazilië, dan dat zij dit doen over de redding van hun ziel. Het is jammer, dat de meerderheid van hen alles uitgeeft aan drank en prostitutie. Dit is de bedroevende werkelijkheid van de meerderheid van de Brazilianen hier.

Geïnteresseerde Brazilianen

Wij hebben nu een kleine familie van geïnteresseerde Brazilianen. Één dame, zuster Francisca, geeft ook tienden. Zij is ZDA lid. Zij was de eerste, die wij hebben gevonden, die oprecht

geïnteresseerd was in de boodschap. Wij zijn ook een kleine Sabbatschool begonnen in haar huis, maar toen wij aankwamen, verbood de Hindoe eigenaar haar de bijeenkomst door te laten gaan.

Toevallig hebben wij op de markt een andere Advent Braziliaan ontmoet. Hij is ook onze vriend geworden en wij zijn begonnen met hem Bijbelstudies te doen. Hij heeft zijn uiteindelijke beslissing nog niet genomen, maar hij heeft getoond overtuigd te zijn van de tegenwoordige waarheid.

Door zijn broer hebben wij zijn opgroeiende kinderen ontmoet, die hier ook wonen. Zij behoren tot de Pinksterbeweging. Door Gods genade, hoewel één broeder een diaken is bij de Assembly of God gemeente, begrijpt hij nu bijna alle aspecten van de tegenwoordige waarheid. Hij moet nog een beslissing nemen.

Hij heeft ook contact opgenomen met de vrouw van broeder Welison en heeft hen opgenomen in zijn woning, zodat onze zuster zorgt voor zijn huis en kinderen. Hij leent ons ook zijn garage, waar wij nu al enige maanden Sabbatmorgen en zondagavond bijeenkomsten hebben gehouden.

Om eerlijk te zeggen is het gebouw slechts een garage, maar wij hebben deze geschikt gemaakt voor uitgebreid gebruik. Onze bijeenkomsten trekken vaak veel bezoekers en nieuwsgierige mensen, die komen kijken; een paar zielen hebben een begin gemaakt met de bijeenkomsten regelmatig te bezoeken. Enige Braziliaanse vrienden komen maar zonder enige echte interesse te tonen. Maar zij luisteren en het zaad van de waarheid wordt gezaaid.

Contact met Surinamers

Er is een logische barrière voor ons, namelijk de taal. Wij spreken Portugees, maar de gesproken taal is Nederlands. Op straat spreken zij een dialect, Taki-Taki genaamd of Sranen Tongo. Engels wordt gesproken en meestal begrepen, maar niet iedereen kent het. Een Surinamer spreekt in het algemeen vier talen: de moedertaal (Hindi, Javaans, Chinees), Nederlands, Engels en Sranen Tongo. Er is een verwarring van talen. Om u een idee te geven: Ik bezocht laatst een Hindoe echtpaar. Zij spraken tegen mij Nederlands, maar onderling Hindi.

TV programma's en de radio wisselen af tussen één uur Engels (films en documentaires), een ander uur Hindi, een ander uur Nederlands, Taki-Taki enzovoorts.

Mijn vrouw en ik zijn Nederlands aan het leren vanaf de tijd, dat wij aankwamen. Het is een moeilijke taal, maar ik kan er al in contact hebben. Eerst heb ik contact gezocht in het Engels, maar niet iedereen verstaat die taal en mijn Engels is nog erg arm. Op dit moment heb ik contact in Engels en Nederlands. Ik ben nog ver van in staat te zijn een uitvoerige verhandeling te houden in één van deze talen. Maar ik heb al Bijbelstudies gegeven in beide.

Broeder Welison is ook begonnen Nederlands te leren, maar heeft meer tijd besteed aan Engels.

Ondanks de eerste taalbarrière hebben wij al enige inlandse vrienden hier. Dit is het belangrijkste doel van onze

zending: Surinamers te bereiken. Zij zijn van oorsprong in dit land en zullen het niet verlaten; zij zijn de toekomst van het werk hier. Wij hebben vriendschap gesloten met enigen van hen. Dit is de eerste belangrijke stap.

Wat wij missen is literatuur in het Nederlands of in het Engels. Ik denk, dat dit een uitstekend veld is voor colportagewerk onder de bevolking. Onze grootste wens is literatuur over natuurlijke geneeskunde in het Nederlands. Dit zal een grote stap voor de vooruitgang van het werk zijn.

Werk en levensonderhoud

Het werk van de colporteur onder de Brazilianen is niet doeltreffend op dit punt. De Brazilianen hier zijn niet erg geïnteresseerd in boeken. In werkelijkheid zoeken zij alleen goud en hiervoor willen zij hun leven riskeren ondanks ontbering en ziekte in het oerwoud van de Amazone. Om te proberen in hun behoefte te voorzien hebben wij natuurlijke geneesmiddelen bij hen geïntroduceerd. Wij hebben boeken en natuurlijke geneesmiddelen verkocht. Dit is onze enige mogelijkheid geweest. De broeders en zusters van onze gemeente in Brazilië

hebben onze inspanningen heel erg ondersteund en ons op alle mogelijke wijzen geholpen.

Bedankt

Samen met broeder Welison dank ik God en broeder Helenilson voor het motiveren van ons om door te gaan met de wonderbare ervaringen, die wij hier meemaken in Suriname. Ik bedank ook de broeders en zusters, die ons tot nu toe geholpen hebben. Wij zijn dankbaar ook voor de ondersteuning, die de Zuid Braziliaanse Unie ons heeft gegeven.

Ons werk hier is pas begonnen en er is veel te doen. Deze omstandigheden bevestigen de woorden van Christus: 'De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinig' (Matthéüs 9:37).

Blik op de pioniers

JOHN NEVINS ANDREWS

Door Nikita Espinal

John Nevins Andrews werd in de staat Maine, USA, op 22 juli 1829 geboren, zijn ouders waren Edward en Sarah Andrews. Er is niet veel informatie over zijn kinderjaren, maar toen hij 11 jaar was moest hij de school verlaten vanwege gezondheidsproblemen. Alles wat hij vanaf toen leerde, heeft hij zichzelf geleerd. Hij had altijd een boek bij zich, omdat hij van lezen hield. Hij smeekte zijn vader boeken voor hem te kopen in verschillende talen. Spoedig kon hij zeven talen vloeiend spreken en de Bijbel lezen. Met dezelfde ijver leerde hij het Nieuwe Testament uit zijn hoofd.

Preken in zijn tienerjaren

Toen hij 14 jaar was begon hij te preken en werd erkend als een “krachtige spreker”. Met zijn 1,80 m. was hij niet langer de tengere, ziekelijke jongen, maar hij was uitgegroeid tot een knappe, sterke man. In 1843 ging het gezin Andrews naar de tweede Advent bijeenkomst en werden Millerieten. Zij maakten de grote teleurstelling op 22 oktober 1844 mee. Maar tussen 1844 en 1845, toen John 15 jaar was, gaf Mirian Stowel hem een traktaat over de zevende-dag Sabbat. Het werd goed ontvangen.

De boodschap verkondigen

Spoedig daarna, in 1850, betrokken James en Ellen White het huis van de Andrews, omdat James wilde beginnen een nieuwe periodiek uit te geven, genaamd *The Second Advent Review and Sabbath Herald*. Dus begon John Andrews artikelen te schrijven voor de *Review*, die zo een indruk op James White maakten, dat twee jaar later, toen zij een nieuw kantoor opzetten voor de *Review*, James John

uitnodigde deel uit te maken van de staf, als één van de corresponderende redacteurs. Maar als medewerker van de *Review* was John nog niet helemaal tevreden. Hij wilde het evangelie te voet verkondigen, naar verschillende plaatsen gaan om de boodschap te verkondigen.

In 1855 verloor John alle moed na het vele reizen. Hij verloor een deel van zijn gezondheid en zag er uit als een bedelaar. Uiteindelijk keerde hij terug naar het kantoor, waar James en Ellen White hem een kamer aanboden om te slapen en te eten, totdat hij beter was. Hij verbleef daar tien weken, totdat zijn gezondheid verbeterde.

Na zijn verblijf bij de Whites besloot John naar huis te gaan naar zijn familie. Dat zelfde jaar vroeg iemand hem, of de Sabbat om 18.00 uur begon of bij zonsondergang. Door de Bijbel te bestuderen was hij in staat te laten zien, dat het van zonsondergang tot zonsondergang was.

Op een zijspoor naar het westen

Geïnspireerd door de artikelen van James White, die de gelovigen ertoe aanzetten nieuwe gebieden te openen door de boodschap meer naar het westen uit te dragen, nam de familie Andrews de uitdaging aan. Zij vertrokken naar Waukon, Iowa, aan de andere kant van de Mississippi. De grond in Iowa was rijk en de velden waren uitgestrekt, geografisch en geestelijk. Daar trouwde John met Angeline Stevens. (Door dit huwelijk werd hij ook de zwager van Uriah Smith, omdat zij een zuster was van de vrouw van Uriah.)

Een andere bekende pionier, die ook naar het westen trok, was John Loughborough. In het oosten, waar James en Ellen White nog woonden, werden de broeders Loughborough en Andrews heel erg gemist. Maar dat was niet het echte probleem, de Whites waren bezorgd, dat deze broeders op een zijspoor zouden geraken van hun ware roeping en zending. Met grote persoonlijke offers besloten de Whites naar Iowa te gaan en erop aan te dringen, dat de twee gezinnen terug zouden gaan naar het oosten. Het bleek, dat deze nieuwe inwoners van Iowa waren omgeschakeld van het oogsten van zielen in het oosten naar het oogsten van graan in het westen. Na de lange en moeilijke reis bereikten de Whites Iowa en overtuigden de twee Johns weer te gaan prediken. Dus begon John Andrews plaatselijk bijeenkomsten te houden en binnen twee jaar, in 1859, ging hij weer op reis, deze keer was hij erop gericht het eeuwige evangelie overal te verspreiden.

Zich ontzeggen van een gezinsleven

De scheiding tussen John en Angeline was moeilijk voor hen, maar zij schreven elkaar geregeld. Op een keer, juni 1860, liep Angeline naar het postkantoor om te kijken of er een brief voor haar was. Tot haar teleurstelling was er geen. Zij bleef daar een nacht in de hoop er de volgende morgen één te vinden, maar zij werd weer teleurgesteld, weer geen brief. Bedroefd liep zij de drie en een halve mijl terug naar huis. Zij schreef in haar dagboek: "Ik mis hem heel erg, maar het is voor het werk van de Heer en ik zal het met vreugde doen." Maar zij was niet alleen, zij had twee kinderen. Hun eerste zoon, Charles, werd geboren in 1857 en hun tweede kind, Mary, in 1861.

In hetzelfde jaar, dat Mary werd geboren, publiceerde John Andrews zijn klassieke studie, die hij gemaakt had over de Sabbat, getiteld *History of the Sabbath & The First Day of the week*.

John verhuisde met zijn gezin naar Rochester, omdat hij voelde, dat hij doeltreffender in New York kon werken.

De Burgeroorlog bracht problemen met zich mee voor mannen, die de Adventboodschap hadden aangenomen, zij ontvingen een heleboel officiële vragen, of zij wel of niet bewust wapens konden dragen. James White meende, dat zij niet-strijders moesten zijn en een moreel standpunt moesten innemen, dus reisde John Andrews naar Washington om met de beampten van de Lincoln administratie te spreken en uit te leggen over hun geloof. De zending was succesvol.

John Andrews reisde zoveel, dat soms, als hij thuis kwam, zijn kinderen hem niet herkenden. Op een keer kwam hij thuis van een lange reis en wilde zijn dochter oppakken. Zij rende huilend naar haar moeder, zij wilde niet zitten op iemands schoot, die zij niet kende. (Zij besepte niet, dat het haar vader was!) Charles, zijn oudste zoon, kwam mank lopend naar zijn vader. Toen hij naar hem keek, zag John, dat één been veel dunner was dan het andere, een toestand die erg verbeterde door het gebruik van hete en koude pakkingen.

John bleef traktaten en artikelen schrijven, maar door zijn vele werk tot laat in de nacht ging het vaak ten koste van zijn gezondheid.

Gemeente verantwoordelijkheden en buitenlandse zending

Na John Byington en James White werd John Andrews de derde voorzitter van de Generale Conferentie van de Zevende Dag Adventisten van 14 mei 1867 tot 18 mei 1869. Toen werd hij gekozen als redacteur van *The Review and Herald* van 1869 tot 1870.

Precies in die tijd ontving de gemeente in Battle Creek een brief van Albert Vuilleumier in Zwitserland, met het nieuws dat er daar 50 Sabbatvierders waren en zij wilden, dat iemand naar Zwitserland zou komen om het eeuwige evangelie te verspreiden. Tien jaar eerder

had een ex-katholieke priester, genaamd Michael Czechowski, de boodschap aangenomen en was naar Europa verhuisd om het evangelie te prediken. Deze 50 Sabbatvierders waren het gevolg van zijn werk en de wens was dit verder uit te breiden. Dus besloten de gemeenteleiders hun eerste officiële, overzeese zendeling uit te zenden. Met de woorden van Ellen White zonden zij “de bekwaamste man uit hun gelederen”, John Andrews.

In 1874 maakten John en zijn 16 jarige zoon, Charles en zijn 12 jarige dochter Mary de reis naar Zwitserland. Twee jaar eerder in 1872 had de moeder van de kinderen, Angeline, een fatale beroerte gehad. Zij had nooit geklaagd, als hij lange tijd weg ging. Zij hadden nooit onvriendelijke dingen tegen elkaar gezegd. Zij had John geholpen op allerhande manieren. Na de dood van zijn vrouw raadde Ellen White hem aan te hertrouwen, maar hij voelde, dat niemand de plaats van Angeline kon innemen.

Op een dag stopte een oudere man bij het huis, waar Andrews Bijbelstudie gaf, om geld te vragen. Hij werd uitgenodigd binnen te komen en was verbaasd mensen te vinden, die zongen en een dienst hielden. Hij kreeg eten en hij besloot te blijven en te luisteren. Nadat John Andrews gesproken had, zei de bedelaar, dat er in Duitsland ook zo een groep was. De man had het adres voor het geval, dat hij er in de buurt zou zijn. Nadat zij dit gehoord hadden, ging Andrews met James Erzberger, de vertaler, naar Duitsland. Toen zij daar waren, verheugde het hen er 46 Sabbatvierders aan te treffen. De Sabbatvierders waren verheugd, dat John en James bij hen waren. Zij bleven daar vijf weken. Na vijf weken keerde John terug, maar James Erzberger bleef om met het werk van de Heer door te gaan.

Leven in Europa.

John en zijn kinderen moesten Frans leren. Zij beseften, dat de beste manier om Frans te leren was, stoppen met het spreken van Engels. Zij besloten maar één uur per dag Engels te spreken, van 5 tot 6 uur 's middags. Het was erg moeilijk voor hen, maar het was de beste manier. Soms wachtten zij tot 5 uur en spraken heel veel tot 6 uur en daarna spraken zij weer Frans. Maar al hun moeite werd beloond, omdat zij heel goed Frans leerden spreken.

John vertrok naar Bazel, Zwitserland, en begon met drukken. In juli 1876 publiceerde hij het eerste kwartaalblad: *Les Signes des Temps* (The Signs of the Times). In 1882 werden drie periodieken uitgegeven in verschillende talen: het Duits, *Herold der Wahrheit*, in het Italiaans, *L'Ultimo Messaggio* (De Laatste Waarheid) en in het Roemeens, *Adeverulu Present* (De tegenwoordige Waarheid).

De gezondheid van het gezin van Andrews was niet goed. Er was geen huismoeder, jonge Mary was geen kok, niettemin was zij erg goed in het Frans. Een korte tijd corrigeerde zij de Franse publicaties en vond fouten, die Franse redacteurs misten. Eén van de Franse medewerkers zei: “Mary spreekt Frans als een Frans meisje”.

Helaas kreeg zij in de zomer van 1878 tuberculose. Haar toestand werd steeds slechter en toen John een uitnodiging ontving om naar Battle Creek te komen voor een Generale Conferentie nam hij haar mee. De dokter zei John, dat hij ook tuberculose zou kunnen krijgen, omdat hij nauwelijks van Mary's bed week. Op 27 november stierf zij, zij was 17 jaar geworden. Vier jaren van dienen in Europa was ten einde voor haar. Eerst verloor John zijn vrouw en nu zijn dochter. Die winter bleef hij in Battle Creek om zijn gezondheid weer terug te krijgen.

Op 28 mei van hetzelfde jaar keerde hij terug naar Europa met enkele metgezellen. Maar hij werd zo ziek, dat hij niet verder kon reizen voor 11 augustus.

Ondertussen wilden meer mensen *Les Signes* ontvangen. Dat was goed nieuws voor John. Maar hij was nog niet geheel beter. Toen hij naar de dokter ging, werd hem verteld, dat één van zijn longen bijna weg was en de andere ook geïnfecteerd was, er was geen hoop meer voor hem. De tuberculose was zo ver gevorderd.

Op dit punt besliste John, dat hij echt moest stoppen als zendingsleider in Europa. Broeder B. L. Whitney was gekozen om met Johns moeder de Atlantische Oceaan over te varen, zodat hij het werk kon overnemen, dat John niet langer kon doen.

De erfenis van een leven van dienen

John schreef zijn laatste verslag naar de *Review* op 22 juli 1883 en zei: “Mijn leven lijkt geheel gevuld te zijn met fouten. Ik bid, dat ik grondig gereinigd zal worden door het bloed van Christus, dat zij, die mijn fouten gezien hebben, mij vrijelijk kunnen vergeven.”

Wij moeten dankbaar zijn voor het werk, dat John Andrews deed. Hij

besteedde zijn hele leven aan werken voor de Heer. Hij heeft ook uitgebreid de Bijbel onderzocht over het tiende systeem, dat de confessionele structuur aannam. Zijn offergezindheid was groot, ook toen hij naar Europa werd gezonden als zending, de gemeente betaalde hem niet een daarbij behorend salaris.

John Andrews stierf op 21 oktober 1883 in Bazel, Zwitserland, aan tuberculose op de leeftijd van 54 jaar. Hoewel hij een uitstekend evangelist genoemd werd, is hij bekend geworden vanwege zijn

schrijfkwaliteiten. Behalve zijn dozijnen artikelen en verschillende boeken, werd zijn meesterwerk, *History of the Sabbath*, gepubliceerd in verschillende uitgaven en wordt nog steeds op prijs gesteld als een waardevol naslagwerk.

Rustig, toch dynamisch, waren alle gedachten, leven en energie van John Andrews met heel zijn hart gewijd aan het vooruit brengen van de zaak, die hij lief had. Als meer gelovigen in de drie engelboodschappen zouden leven naar dit voorbeeld, hoe spoedig kon het werk van de Heer geëindigd worden en Gods volk de heerlijke wederkomst van Jezus Christus verhaasten. Laten wij geïnspireerd worden door zo een erfenis!

BERICHTEN UIT VERSCHILLENDE ZENDINGSVELDEN IN AFRIKA

Door H. Woywod

Tanzania

Dit is een zeer groot en mooi land. Het grootste deel van de bevolking is arm. Er zijn maar enkele grote steden, waar ook werk is voor de bewoners. De bevolking, die op het land leeft, verbouwt katoen, rijst en bonen.

Helaas zijn er maar weinig mensen, die Engels kunnen spreken; vooral op het land spreken zij alleen hun moedertaal, wat het begrijpen voor ons moeilijk maakt.

Kandidaten voor de doop, Tanzania

De broeders, die in Gods werk arbeiden, krijgen hun loon uit Duitsland gestuurd. Er zijn drie Bijbelarbeiders en een ouderling. Het werk is erg zwaar, omdat zij vaak geen geld voor de reis hebben. Ondanks dat zijn zij vol goede moed, want het afgelopen jaar zijn er 17 zielen gedoopt en het werk gaat met Gods hulp voorwaarts.

In de stad Mwanza, aan het Victoriameer, is een kleine gemeente gevestigd. Hier komen zij elke Sabbat samen, tien zielen, zij krijgen ook hulp uit Duitsland om de huur van de vergaderruimte te betalen. Wij ondersteunen ook twee zusters, die

Seminarie in Ushirombo, Tanzania

weduwen zijn en anders geen inkomsten hebben.

De broeders en zusters zijn erg dankbaar voor de maandelijkse hulp, die zij uit Duitsland ontvangen en zeggen met heel hun hart “hartelijk bedankt”.

Zambia

Hier is in het afgelopen jaar een seminarie voor arbeiders uit verschillende landen gehouden.

In het noorden van het land bevindt zich de oudste gemeente van het land. Hier hebben wij in 2008 de broeders en zusters geld gegeven voor een project, waarmee zij gereedschap voor timmermanswerkzaamheden konden kopen. De meeste broeders hebben geen vast werk en daardoor ook geen inkomen. Met behulp van het gekochte gereedschap maken zij deuren en houten voorwerpen om te verkopen.

Tegelijkertijd zijn andere broeder bezig met het bewerken van het verworven land. Op een akker van 100 x 100 m. wordt maïs verbouwd en op een ander veld bonen, zodat ook arme broeders en zusters te eten hebben.

De omstandigheden in dit land kunnen wij ons nauwelijks voorstellen, omdat wij iedere dag genoeg te eten hebben. Maar wie geen werk vindt, weet niet, hoe hij zelf en zijn gezin aan eten moeten komen.

Wij zijn de Heer erg dankbaar, dat dit project “Hulp om zichzelf te kunnen helpen” aan de broeders en zusters daar uitzicht geeft.

Kenia

In dit Oost Afrikaanse land is het afgelopen jaar onze eerste publieke school geopend. Het is een grote vreugde de kinderen te zien, die onze school kunnen bezoeken. Al vlug is gebleken, dat de schoollokalen veel te klein zijn en de toeloop van de kinderen geen plaats kan bieden. Iedere dag gaan ongeveer 100 kinderen naar de lessen, die door onze zusters gegeven worden. Enigen van de ouders, die het kunnen, betalen wat schoolgeld voor hun kinderen, maar het is op geen enkele wijze voldoende om het bescheiden loon van de onderwijzeressen te betalen.

De onderwijzeressen krijgen iedere maand uit Duitsland hun loon en bedanken u hartelijk voor uw hulp.

Dit "schoolproject" is een grote zegen voor de verkondiging van de waarheid. Door de kinderen onderhouden onze broeders contact met de ouders. Tegelijkertijd is het zo noodzakelijk de kinderen onderricht en vorming bij te brengen, zodat zij lezen, schrijven en rekenen leren, want zonder dit zijn zij nog armer en zonder toekomst.

De Heer zorgt op wonderbare wijze ook voor deze instelling, want heel dicht in de buurt is een groot stuk grond, dat de school gunstig is aangeboden om te kopen. Door dit grondstuk te kopen kan de school de noodzakelijke uitbreiding uitvoeren, zodat ook verdere klassen onderricht krijgen. De grote wens van de broeders en

zusters is, dit grondstuk te verwerven om een grotere school te bouwen.

Op het ogenblik bereiden 52 zielen zich voor op de doop. Op 29 december 2009 zijn 8 leden in Nakuru gedoopt, in deze stad bevindt zich ook onze Centrale. Het Zendingsveld zou graag meer Bijbelarbeiders aanstellen, maar door het ontbreken van geldmiddelen is dat onmogelijk.

De verantwoordelijke broeders van de Kenia-Zending bedanken u hartelijk voor de financiële ondersteuning.

Victoriameer grenst aan Tanzania, Oeganda en Kenia

De volgende projecten vragen onze hulp:

De koop van het grondstuk voor de school in Kenia.

Het maandelijkse loon voor twee leraressen.

Ondersteuning van de Bijbelarbeiders in Tanzania.

Hulp voor de weduwen in Tanzania.

Overmaken naar uw penningmeester, zie blz. 2, met vermelding Afrika

Berichten uit heel de wereld

Aardbeving in Samoa

Volgens de US Geologische Dienst heeft in april een 6,2 aardbeving het eiland Samoa in de zuidelijke Stille Oceaan getroffen. Het epicentrum lag 123 mijl van

Apia, Samoa en 157 mijl van Pago Pago, Amerikaans Samoa. Verder hebben wij nog geen informatie ontvangen van onze gemeenteleden.

Ethiopische Zendingen

Br. Adrian Finaru (vice voorzitter van de westelijke Noord Amerikaanse Unie van de SDARM) is teruggekeerd naar de Verenigde Staten van een zeer succesvolle zendingsreis om de broeders van de Reformatie Zending in Ethiopië te bezoeken, te bemoedigen en te versterken. Het werk in dit Noord Afrikaanse land gaat in een snel tempo vooruit en alle broeders en zusters danken de Heer voor de geweldige dingen, die Hij heeft gedaan om de verkondiging van de tegenwoordige waarheid hier mogelijk te maken.

Maar de vijand van zielen is niet gelukkig. Een pas bekeerde door de tegenwoordige evangeliewaarheid keerde terug naar zijn huis om vol ijver dit met anderen te delen. Snel werd er een groep gevormd, toen de mensen de rijkdom van een nieuw leven in Christus werd voorgehouden. Maar een bestaande groep gelovigen was ontstemd, dat de waarheid werd gepredikt en bedreigde de broeder, dat zij zijn huis zouden verbranden om hem te verhinderen er bijeenkomsten te houden. Tijdens het bezoek van broeder Finaru deze maand ging deze broeder naar Addis Abeba, de hoofdstad, om de bijzondere vergaderingen bij te wonen. Zodra hij zijn huis verlaten had, verbrandden de tegenstanders van het evangelie zijn eenvoudig huis, er was niets meer van over. Toen hij dit hoorde werd de broeder niet ontmoedigd, maar keerde terug naar zijn dorp en verdubbelde zijn inspanningen om het evangelie te brengen,

ook aan degenen, die zijn huis hadden afgebrand hadden.

Laten wij bidden, dat de Heer Zijn werk in Ethiopië beschermt en dat andere gelovige broeders en zusters gevonden worden, die alles zullen inzetten, zodat anderen de boodschap kunnen horen.

Haïti, verslag van de Generale Conferentie

Geliefde gelovigen en vrienden over heel de wereld, wij prijzen God voor de overweldigende steun, die wij mochten ontvangen uit verschillende delen van de wereld namens de mensen van Haïti.

Onmiddellijk na de aardbeving is de Generale Conferentie betrokken bij de hulpverlening. Wij hebben een team belast met hulpverlening en de formaliteiten met de autoriteiten. Vertegenwoordigers zijn gestuurd naar Haïti uit de Dominicaanse Republiek, het buurland van hetzelfde eiland. Giften en toezeggingen zijn gedaan ten behoeve van de slachtoffers in Haïti en de steun blijft. De nood in Haïti is enorm. Veel levens zijn verloren gegaan,

gebouwen zijn ingestort en de infrastructuur is uitgeschakeld.

Transport, communicatie, water, riolering en andere nutsvoorzieningen kunnen vrijwel niet gebruikt worden. Ook de basisdiensten, zoals banken en andere bedrijven, zijn niet in staat te werken. Van tijd tot tijd hebben wij beperkt mobiel contact.

De meerderheid van onze gelovigen in Haïti zijn gelukkig ongedeerd gebleven. Maar toch zijn er een aantal slachtoffers. Een kind en een zuster zijn gestorven en er wordt nog steeds een zuster vermist. Slachtoffer met letsel zijn aan het herstellen. Het merendeel van de huizen is vernietigd en die nog gedeeltelijk staan, kunnen niet veilig bewoond worden. Gelovigen zijn uit de hoofdstad Port-au-Prince, waar de vernietiging het grootst was, weggetrokken naar aangrenzende

gebieden, waar wij ook gemeenten hebben. Zij verblijven op het terrein van de gemeente. Zij ontvangen de basisbehoeften, zoals water en voeding.

De volgende golf van hulpverlening werd georganiseerd. Vrijwilligers uit de VS hadden medische voorraden en andere dringende behoeften verzameld om dit naar Haïti te sturen. Zesendertig tenten werden aangekocht en werden door de Dominicaanse Republiek naar Haïti gebracht.

Giften kunnen overgemaakt worden naar het rekeningnummer op bladzijde 2 met vermelding Haïti, of WRF, als u de besteding van het geld aan de leiding overlaat.

Wij bedanken iedereen, die de bevolking van Haïti en anderen gesteund heeft.

Mededeling:

De Fundamentele Christelijke Geloofsbeginselen van de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging is klaar. De kosten bedragen € 11,90 zonder verzendkosten, deze bedragen nu € 2,20 (Nederland).

Bestellen:

*Door overmaking van de kosten en vermelding van Fund. Gel. ZDA Ref.

Rek nr. 4294694, t.n.v.

ZDA Ref.

Ter Apel

*Tel. 0599 58 03 53

*Email: zda-ref@zda-ref.nl

Conferentie in Oberbernhards, maart 2010

